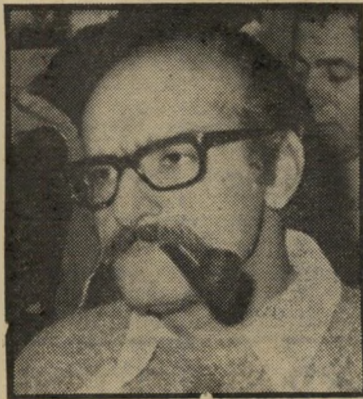

פליחה, טעות בתנועה

שמי צורף לשמם של סופרים אחרים, שהוגדרו עלייכם (העולם הזה 2097) כמייסדיה של "התנועה למען ארץ-ישראל השלמה". אני מניח שכתבכם הסתמך על דיווחים בעתונים מאתם ימים, אשר היו כירו אותי בין המזומנים לאספה שהתקיימה

שמעון פרס
כבוד מנוגד

בבית-הסופר ע"ש טשרניחובסקי ואשר אורגנה עליידי מי שהיו אחריכך יוזמיה ומייסדיה של תנועה זו.

אני אומנם נכחתי באסיפה, אך לא התמתי על שום מיסמך שלה וכמובן שלא הצטרפתי אליה. עמדותי ביחס לתנועה זו ידועה ואינני מבין מדוע מצא כתבכם לנכון לכבדני ביסוד תנועה שאני מתנגד לה.

שמעון פרס, חל-אביב

● כתב העולם הזה הוטעה עליידי פירסום במעריב מה-28 באוקטובר 1977, שבה הוכלל בטעות שמו של שמעון פרס בין האישים שנמנו בשלבים שונים עם התנועה. שמעון פרס, סופר ומרצה לספרות ערבית, הוא חבר המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסטיני.

דיבה ללא תגובה

לפעמים אנו שואלים את עצמנו, מדוע חרדה כל חברה לכבודם של בני-אדם ודואגת לבל יוציאו דיבה עליהם — אך אינה חרדה באותה מידה להוצאת דיבה נגד כלל, נגד עם, נגד מדינה.

איננו רוצים להיכנס כאן ל"פעולות ההסברה" של ישראל שחק, המיועדות לשחוק את ישראל. מטרידה אותנו פעור לתם של כוכבי שמש ומגני כהן בוועידה למען שלום צודק במזרח התיכון. בעל המשמר פורסם, כי נציגי הפנתרים ביקשו מראשי משלחת אש"ף לשים קץ לפעולות הטרור של אש"ף. "בעיריית הפיתוח בישראל", משום שפגיעה כזאת בבני עדות המזרח מלבה את איבתם לפלסטינים.

ראו כמה הם חוששים! למעשה יש כאן מעין היתר מוסרי, בעקפון, לפגיעה במי שאינם עדות-המזרח: אין כל חשש מפגיעה ביהודים "אשכנזים". הבה נדבר גלויות: האם אין כאן גלגול של אותה "סלקציה" שהפעילו קלגסיאופל נגד העם היהודי?

כך גם מסופר, כי אותם פנתרים אמרו בצרפת כי שאלת "הפליטים היהודים" בנייר-העבודה היא "מיכשול מצחיק ו-מגוחך שמעליב אתנו", שכן — לא נמד לטנו מעיראק בגלל הערבים. אמנם חלק מאיתנו עלה בגלל אידאולוגיה ציונית, אבל הרוב ברח לאחר פרובוקציה ציונית של השלכת פצצות על תודים.

אנו כותבים ציטטות אלה ועדיין איננו מאמינים. שני אחיה של אמנו נרצחו ביד פורעים ערבים בימי ההתנכלויות של מיסטר ראשיד עלי אל-כילאני בעיראק. הורינו נרדפו והיו צריכים לחצות את הגבול דרך פרס כדי להגיע ארצה. מדוע אין שום גורם התובע את מפיצי הדיבה הללו לדיון? מדוע חוגי השמאל, שכה עוודו את הפנתרים בעבר (כולל העולם הזה שהיה בין שושביני לידתם) אינם משמיעים מחאה של הסתייגות מכתב הי פלסתר של הפנתרים?

הרצף ובפור חקק, ירושלים

(המשך מעמוד 7)

בדמוקרטיה עליידי חוסר סבלנותם ותוקי פנותם המופגנת, אם כי ניתן להבין את תחושת העלבון שלהם.

שלום זמיר, אמירים

קורירוח מישרתי

בטלוויזיה נמסר שבזמן הריסת הבית בכפר מגיד אל-כרום, נהרג תושב הכפר מרסיס אבן שפגע בצווארו וגרם למותו. אולם בהארץ דווח למחרת היום כי "ראש המועצה ויו"ר תוועד הציבורי שהוקם במגיד אל-כרום, הצהירו כי צוות של שלושה רופאים מקומיים — ביניהם הכירורג הד"ר חסאן אמין מבית-החולים רמב"ם — בדק את הגופה וקבע כי ההרוג נפגע מתשעה כדורים שפגעו בו ארבעה איזורים בחזהו..." מכאן שהטל-וויזיה הישראלית רחוקה מרמת ההגינות של היומן הארץ במקרה זה. הבו לי רשות-השידור.

אדיעזר פומרניץ, נהריה

אסור לשכוח כי המאורעות במגיד אל-כרום, עליהם דיווחתם בהרחבה בעתונכם (העולם הזה 2098) אירעו ביום בו נחתו הקאטיושות על נהריה. קשה לתבוע מ-שוטרים, שחלק מבני משפחותיהם ודאי היו באותו יום מטרה לקאטיושות אלה, לשמור על קורירוחם במצב זה.

חיים אשבל, חיפה

דומני שכתבתם על מאורעות מגיד אל-כרום לא הצטיינה במידה רבה של אובייקטיביות. התעלמתם לחלוטין מכך

שפעולת המישרה נערכה אחרי שכבר נהרס הבית שצויין בצו ההריסה, כאשר תושבי הכפר התפרעו, השתוללו ואף הת-נכלו למכוניות צבאיות שחלפו על הכביש בקירבת כפרם. יש להצטער על הקורבן שנפל בתקרית זו ואם ערכו שוטרים פוגרום בבתי, יש להענישם בכל חומר הדיון. אבל אסור לשכוח שתגובת השוטרים היתה תוצאה של פרובוקציה.

אסתר הררי, עכו

ראשית התסיסה

במדור זה היה העולם הזה שהיה לפני 25 שנה (העולם הזה 2097) קראתי תחת הכותרת "אפריקה: מוות לאיש הלבן". כתבה בה תוארה ראשית התסיסה של בני יבשת אפריקה נגד שילטון בני הגזע הלבן. עיקר הכתבה דן במאבקו של ג'ומו קניאטה, כיום נשיא קניה, שהתייצב לפני 25 שנה בראש המא-מאו, הראשון בין אירגוני הגרילה האפריקאים שנלחם נגד השילטון הבריטי.

מדוע אם כן אין עתונכם כותב על המשך אותו תהליך גם כיום, ברודזיה וברדרום-אפריקה?

מיכאל קצירגינסקי, דאקאר, סנגל

עם עניבה ✓ אתה לבוש!

אנבה Anava

מציעה טוב יותר

במליון דולר-תל-אביב יש בר חדש: כרמל

בר חדש ויפה... עם אוירה מיוחדת... רחבת ריקודים אינטימית... בר משופע במשקאות משובחים — הקפה האירי הטוב ביותר בעיר — יחד עם חטיפים ומטבלים המוגשים חיים ובאופן חפשי.

בר כרמל — עם חואניטה סמית ליד הפנתר המפליאה לשיר ולנגן, להנאת כולם... פנתר מדי יום, עד השעות הקטנות של הלילה.

בר כרמל בדרום-תל-אביב, מלונות דן, ארוח עם כל הלב, בכל הארץ.

רובקס
המתנה השימושית ביותר

מורלה
הטפטים המעוצבים כיצירת אומנות